

1-1-5. Kongens Undersaatter og alle de, som i Kongens Riger og Lande sig opholde, eller handle, skulle rette sig efter Kongens Lov, Befalninger og Forordninger; Og skulle Kongens Befalnings-Mænd og alle, som noget Embede af Kongen er betroet, efter deris Eeds og Embedis Pligt alvorligen holde der over, at Kongens Lov og hvis af Kongen budet er, bliver i alle maader med allerunderdanigste Lydighed efterkommet. Men hvis nogen herudi findis forsømmelig, saa fremt det bevisis, at det hannem videndis været haver, og hand ellers ingen lovlig undskyldning haver, da er det Kongens Fiskals Embede, baade den som sig forgrebet haver, saa og den, som sit Embedis Pligt at efterkomme forsømt haver, at søge og tiltale efter Loven [...].

Bemærkninger:

Straffebestemmelserne blev ophævet ved straffeloven af 10. februar 1866, § 308, og Stig Iuul har bortset fra »Men hvis ... Loven« artiklen som gældende.

Forslagsstillerne er ikke uenige i, at landets love skal overholdes, men det virker som et paradoks at skrive i en lov, at landets love skal overholdes. Mht. at rejse anklage, er det næppe »Kongens Fiskals« opgave, jf. bemærkningerne til artikel 1-1-6.

1-1-6. Giver Kongen nogen Befalning ud til een eller anden, og hand den ikke med allerunderdanigste Lydighed efterkommer, saa fremt det staar i hans Magt (hvor om hand strax bør at gjøre til Kongen sin allerunderdanigste Erklæring) da skal han derfor af Kongens Fiskal tiltalis [...].

Bemærkninger:

Straffebestemmelserne blev ophævet ved straffeloven af 10. februar 1866, § 308. Stig Iuul mener, at »da skal han derfor af Kongens Fiskal tiltalis« bortfaldt ved finanslov af 26. juni 1850, § 30.

Ændringen synes ikke at fremgå tydeligt af finansloven fra 1850, men forslagsstillerne finder det usandsynligt, at artiklen fortsat skulle være anvendelig. Der henvises i øvrigt til forslagsstillerens bemærkninger til artikel 1-1-5.

2. Capitel

Om Værneting

1-2-1. Printzerne og Printzesserne af Blodet skulle for ingen Underdommere svare, men deris første og siste Dommere skal Kongen være, eller hvem hand særdelis dertil forordner.

Bemærkninger:

Stig Iuul har ligesom Retsinformation artiklen som gældende.

Det fremgår af grundloven fra 1849, § 97, at alle i lovgivningen til adel, titel og rang knyttet forrang er afskaffet. Kongelovens artikel 25 blev dog undtaget, jf. slutbemærkningerne til den første grundlov, og da kongelovens artikel 25 indholdsmæssigt svarer til DL 1-2-1, og da formuleringen af § 97 er opretholdt i senere grundlove, finder forslagsstillerne ikke, at det er urimeligt at antage, at artikel 1-2-1 fortsat er gældende.

Forslagsstillerne finder dog, at en dobbeltregulering er uhensigtsmæssig, og at artiklen er sprogligt uhensigtsmæssig, men på grund af justitsministerens betænkeligheder ved at ændre retstilstanden på området, foreslås artiklen bevareret uændret.

1-2-2. Kongernis naturlige Børn skulle ey søgis for andre Dommere, end for dem, som af Kongen dertil beskikkede vorde.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen er bortfaldet ved desvetudo med henvisning til Munch-Petersen: Den danske Retspleje I, 2. udgave 1923 f., s. 71, note 14.

Forslagsstillerne skal ikke kunne sige, om artiklen er bortfaldet eller ej. Artiklen må dog formodes kun at gælde (»uægte«) børn, der ikke var omfattet af artikel 1-2-1, hvorfor artiklen formentlig kun ville få begrænset betydning, såfremt den fortsat var gældende. Forslagsstillerne mener principielt ikke, der er nogen saglig grund til, at der skulle være forskel på børn født inden for og uden for ægteskab. Forslagsstillerne mener dog heller ikke, at der er nogen saglig grund til, at ikke-kongelige personer, der har en kongelig person til forælder, skulle behandles anderledes end andre personer.

Såfremt justitsministeren mener, at der kunne være anledning til tvivl om rækkevidden af »Printzerne og Printzesserne af Blodet«, finder